پولس در آفسس

Paulus in Ephesus

¹Es geschah aber, als Apollos in Korinth war, dass Paulus durch das Hochland zog und nach Ephesus kam und einige Jünger fand;² zu denen sprach er: Habt ihr den Heiligen Geist empfangen, als ihr gläubig wurdet? Sie sprachen zu ihm: Wir haben noch nie gehört, dass es einen Heiligen Geist gibt.³ Und er sprach zu ihnen: Worauf seid ihr denn getauft? Sie sprachen: Auf die Taufe des Johannes.⁴ Paulus aber sprach: Johannes hat getauft mit der Taufe der Buße und sagte dem Volk, dass sie an den glauben sollten, der nach ihm kommen werde, nämlich Jesus Christus.⁵ Da sie das hörten, ließen sie sich taufen auf den Namen des HERRN Jesus.⁶ Und als Paulus die Hände auf sie legte, kam der Heilige Geist auf sie, und sie redeten mit Zungen und weissagten.⁷ Und es waren zusammen etwa zwölf Männer.

⁸Er ging aber in die Synagoge und predigte freimütig drei Monate lang, lehrte und überzeugte sie vom Reich Gottes.⁹ Als aber einige verstockt waren und nicht glaubten und vor der Menge übel redeten von der neuen Lehre, trennte er sich von ihnen und sonderte auch die Jünger ab und redete täglich in der Schule des Tyrannus.¹⁰ Und das geschah zwei Jahre lang, so dass alle, die in Asien wohnten, das Wort des HERRN Jesus hörten, Juden und Griechen.¹¹ Und Gott wirkte nicht geringe Taten durch die Hände des Paulus,¹² so dass sie auch Schweißtücher und Binden, die er auf der Haut getragen hatte, über die Kranken legten, und die Krankheiten wichen von ihnen und die bösen Geister fuhren aus.

¹ و چون آپولوس در قرنتس بود، پولس در نواحی بالا گردش کرده، به آفسس رسید. و در آنجا شاگرد چند یافته،² بدیشان گفت: آیا هنگامی که ایمان آوردید، روح القدس را یافتید؟ به وی گفتند: بلکه نشنیدیم که روح القدس هست.³ بدیشان گفت: پس به چه چیز تعمید یافتید؟ گفتند: به تعمید یحیی.⁴ پولس گفت: یحیی البتّه تعمید توبه می داد و به قوم می گفت به: آن کسی که بعد از من می آید ایمان بیاورید، یعنی به مسیح عیسی.⁵ چون این را شنیدند به نام خداوند عیسی تعمید گرفتند،⁶ و چون پولس دست بر ایشان نهاد، روح القدس بر ایشان نازل شد و به زبانها متکلم گشته، نبوّت کردند.⁷ و جمله آن مردمان تخمیناً دوازده نفر بودند.

⁸ پس به کنیسه درآمده، مدّت سه ماه به دلیری سخن می راند و در امور ملکوت خدا مباحثه می نمود و برهان قاطع می آورد.⁹ اما چون بعضی سخت دل گشته، ایمان نیاوردند و پیش روی خلق، طریقت را بد می گفتند، از ایشان کناره گزیده، شاگردان را جدا ساخت و هر روزه در مدرسه شخصی طیرائس نام مباحثه می نمود.¹⁰ و بدینطور دو سال گذشت بقسمی که تمامی اهل آسیا چه یهود و چه یونانی کلام خداوند عیسی را شنیدند.¹¹ و خداوند از دست پولس معجزات غیرمعتاد به ظهور می رسانید،¹² بطوری که از بدن او دستمالها و فوطه ها برده، بر مریضان می گذاردند و امراض از ایشان زایل می شد و ارواح پلید از ایشان اخراج می شدند.

¹³ لیکن تنی چند از یهودیان سیّاح عزیمه خوان بر آنانی که ارواح پلید داشتند، نام خداوند عیسی را خواندن گرفتند و می گفتند، شما را به آن عیسی که پولس به او موعظه می کند قسم می دهیم!¹⁴ و هفت نفر پسران ایشکیوا رئیس گهته یهود این کار می کردند.¹⁵ اما روح خبیث در جواب ایشان گفت: عیسی را می شناسم و پولس را می دانم. لیکن شما کیستید؟¹⁶ و آن مرد که روح پلید داشت بر ایشان جست و بر ایشان زور آور شده، غلبه یافت به حدّی که از آن خانه عربان و مجروح فرار کردند.¹⁷ چون این واقعه بر جمیع یهودیان و یونانیان ساکن آفسس مشهور گردید، خوف بر همه ایشان طاری گشته، نام خداوند عیسی را مکّرم

¹³Es unterstanden sich aber einige der Juden, die als Beschwörer umherzogen, den Namen des HERRN Jesus zu nennen über denen, die da böse Geister hatten, und sprachen: Wir beschwören euch bei dem Jesus, den Paulus predigt.¹⁴ Es waren aber sieben Söhne eines jüdischen Hohenpriesters mit Namen Skevas, die solches taten.¹⁵ Aber der böse Geist antwortete und sprach: Jesus kenne ich wohl, und von Paulus weiß ich wohl; aber wer seid ihr?¹⁶ Und der Mensch, in dem der böse Geist war, stürzte sich auf sie und überwältigte sie alle und setzte ihnen so zu, dass sie nackt und verwundet aus dem Haus flohen.¹⁷ Das aber wurde allen kund, die in Ephesus wohnten, Juden und Griechen; und eine Furcht befiel sie alle, und der Name des HERRN Jesus wurde hochgelobt.¹⁸ Es kamen auch viele von denen, die gläubig geworden waren, und bekannten und verkündeten, was sie getan hatten.¹⁹ Viele aber, die Zauberei getrieben hatten, brachten die Bücher zusammen und verbrannten sie öffentlich und berechneten, was sie wert waren, und kamen auf fünfzigtausend Silbermünzen.²⁰ So mächtig wuchs das Wort des HERRN und nahm an Kraft zu.²¹ Als das ausgerichtet war, nahm sich Paulus im Geist vor, durch Mazedonien und Achaja zu ziehen und dann nach Jerusalem zu reisen, und sprach: Wenn ich dort gewesen bin, muss ich auch Rom sehen.²² Und er sandte zwei, die ihm dienten, Timotheus und Erastus, nach Mazedonien; er aber blieb noch eine Weile in Asien.

Aufruhr der Silberschmiede in

می‌داشتند.¹⁸ و بسیاری از آنانی که ایمان آورده بودند آمدند و به اعمال خود اعتراف کرده، آنها را فاش می‌نمودند.¹⁹ و جمعی از شعبده بازان کتب خویش را آورده، در حضور خلق سوزانیدند و چون قیمت آنها را حساب کردند، پنجاه هزار درهم بود.²⁰ بدینطور کلام خداوند ترقی کرده قوت می‌گرفت.²¹ و بعد از تمام شدن این مقدمات، پولس در روح عزیمت کرد که از مکادونیه و آخائیه گذشته، به اورشلیم برود و گفت: بعد از رفتنم به آنجا روم را نیز باید دید.²² پس دو نفر از ملازمان خود، یعنی تیموتاؤس و آرسطوس را به مکادونیه روانه کرد و خود در آسیا جندی توقف نمود.

شورش زرگر در آفسُس

²³ در آن زمان هنگامهای عظیم درباره طریقت بر پا شد.²⁴ زیرا شخصی دیمتریوس نام زرگر که تصاویر بتکده آرطامیس از نقره می‌ساخت و بجهت صنعتگران نفع خطیر پیدا می‌نمود، ایشان را و دیگرانی که در چنین پیشه اشتغال می‌داشتند،²⁵ فراهم آورده، گفت: ای مردمان شما آگاه هستید که از این شغل، فراخی رزق ما است.²⁶ و دیده و شنیده‌اید که نه تنها در آفسُس، بلکه تقریباً در تمام آسیا این پولس خلق بسیاری را اغوا نموده، منحرف ساخته است و می‌گوید اینهایی که به دستها ساخته می‌شوند، خدایان نیستند.²⁷ پس خطر است که نه فقط کسب ما از میان رود بلکه این معبدخای عظیم آرطامیس نیز حقیر شمرده شود و عظمت وی که تمام آسیا و ربع مسکون او را می‌پرستند برطرف شود.²⁸ چون این را شنیدند، از خشم پر گشته، فریاد کرده، می‌گفتند که: بزرگ است آرطامیس آفسُسیان.²⁹ و تمامی شهر به شورش آمده، همه متفقاً به تماشاخانه تاختند و غایوس و آرسترخُس را که از اهل مکادونیه و همراهان پولس بودند با خود می‌کشیدند.

³⁰ اما چون پولس اراده نمود که به میان مردم درآید، شاگردان او را نگذاشتند.³¹ و بعضی از رؤسای آسیا که او را دوست می‌داشتند، نزد او فرستاده، خواهش نمودند که خود را به تماشاخانه نسیارد.³² و هر یکی صدایی علیحده می‌کردند زیرا که جماعت آشفته بود و اکثر نمی‌دانستند که برای چه جمع شده‌اند.³³ پس اسکندر را از میان خلق کشیدند که یهودیان او را پیش

Ephesus

²³ Es erhob sich aber um diese Zeit eine nicht geringe Unruhe über diesen Weg. ²⁴ Denn einer mit Namen Demetrius, ein Goldschmied, der machte silberne Tempel der Diana und schaffte denen vom Handwerk nicht geringen Gewinn. ²⁵ Diese und die Zuarbeiter des Handwerks versammelte er und sprach: Liebe Männer, ihr wisst, dass wir großen Gewinn von diesem Gewerbe haben; ²⁶ und ihr seht und hört, dass nicht allein in Ephesus, sondern auch fast in ganz Asien dieser Paulus viel Volk abspenstig macht, überredet und spricht: Was von Händen gemacht ist, das sind keine Götter. ²⁷ Aber es droht nicht nur unser Handel in Verruf zu geraten, sondern auch der Tempel der großen Göttin Diana wird für nichts geachtet werden, und dazu wird ihre göttliche Majestät untergehen, der doch ganz Asien und der Weltkreis Verehrung erzeugt. ²⁸ Als sie das hörten, wurden sie von Zorn erfüllt, schrien und sprachen: Groß ist die Diana der Epheser! ²⁹ Und die ganze Stadt wurde voll Getümmel; sie stürmten aber einmütig zum Theater und ergriffen Gajus und Aristarchus aus Mazedonien, die Gefährten des Paulus.

³⁰ Als aber Paulus unter das Volk gehen wollte, ließen es ihm die Jünger nicht zu. ³¹ Auch einige der Oberen in Asien, die dem Paulus gut gesinnt waren, sandten zu ihm und ermahnten ihn, sich nicht ins Theater zu begeben. ³² Dort schrien die einen dies, und die anderen das, und die Versammlung war in Verwirrung, und die meisten wussten nicht, warum sie zusammengekommen waren. ³³ Einige aus

انداختند و اِسکَنَدَر به دست خود اشاره کرده، خواست برای خود پیش مردم حَجَّت بیاورد. ³⁴ لیکن چون دانستند که یهودی است همه به یک آواز قریب به دو ساعت ندا می‌کردند که: بزرگ است اَرطامیس اَقَسُسیان.

³⁵ پس از آن مستوفی شهر خلق را ساکت گردانیده، گفت: ای مردان اَقَسُسی، کیست که نمی‌داند که شهر اَقَسُسیان اَرطامیس خدای عظیمو آن صنمی را که از مشتری نازل شد پرستش می‌کند؟ ³⁶ پس چون این امور را نتوان انکار کرد، شما می‌باید آرام باشید و هیچ کاری به تعجیل نکنید. ³⁷ زیرا که این اشخاص را آوردید که نه تاراجکنندگان هیکلاند و نه به خدای شما بد گفته‌اند. ³⁸ پس هر گاه دیمیتریوس و همکاران وی ادّعایی بر کسی دارند، ایّام قضا مقرّر است و داوران معین هستند. با همدیگر مرافعه باید کرد. ³⁹ و اگر در امری دیگر طالب چیزی باشید، در محکمه شرعی فیصل خواهد پذیرفت. ⁴⁰ زیرا در خطریم که در خصوص فتنه امروز از ما بازخواست شود چونکه هیچ علتی نیست که درباره آن عذری برای این ازدحام توأم آورد. ⁴¹ این را گفته، جماعت را متفرّق ساخت.

der Volksmenge zogen Alexander hervor, den die Juden vorschickten. Alexander aber winkte mit der Hand und wollte sich vor dem Volk verantworten.³⁴ Als sie aber innewurden, dass er ein Jude war, erhob sich die Stimme aller wie aus einem Munde, und sie schrien zwei Stunden lang: Groß ist die Diana der Epheser!

³⁵ Als aber der Stadtschreiber das Volk beruhigt hatte, sprach er: Ihr Männer von Ephesus, wo ist der Mensch, der nicht weiß, dass die Stadt Ephesus die Hüterin der großen Göttin Diana und deren Bildnisses ist, das vom Himmel gefallen ist?³⁶ Weil das nun unwiderlegbar ist, sollt ihr euch ruhig verhalten und nicht unüberlegt handeln.³⁷ Ihr habt diese Menschen hergeführt, die weder Tempelräuber noch Lästereur eurer Göttin sind.³⁸ Hat aber Demetrius und die mit ihm vom Handwerk sind, einen Anspruch an jemanden, so hält man Gericht und es sind Statthalter da; lasst sie sich untereinander verklagen.³⁹ Wollt ihr aber noch etwas Anderes verhandeln, so kann man es in einer ordentlichen Versammlung ausrichten.⁴⁰ Denn wir stehen in Gefahr, wegen des heutigen Aufstandes verklagt zu werden, da kein Grund vorhanden ist, womit wir diesen Aufruhr entschuldigen könnten. Und als er dies gesagt hatte, ließ er die Versammlung gehen.